

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 10.09.2021թ. թիվ 2113373246 որոշումն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման թողնելու մասին

<<25>> 09 2021թ. 7-13 19567

ք.Երևան

Ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ե.Կարապետյանս, վերանայելով Արփինե Զարայեյանի թիվ ՄԴ/78851-21 դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Երևան քաղաքի Շինարարների փողոց 15/2 շենքի 84 բնակարանի բնակիչ Արփինե Զարայեյանը դիմումով խնդրել է վերանայել վարչական տույժ նշանակելու մասին 10.09.2021թ. թիվ 2113373246 որոշումը՝ նշելով, որ գծանշումը տեսանելի չի եղել երթևեկության մասնակիցներին:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի փաստարկը չի կարող վարչական ակտը վերանայելու հիմք հանդիսանալ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

<<Տեսանկարահանող կամ լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական վարույթի իրավախախտման հատկանիշների պարզման փուլում իրավախախտումը հիմնավորող ապացույցը իրավախախտումն ամրագրած **տեսանյութն է կամ լուսանկարը**, որը պարունակում է նաև տեխնիկական միջոցով արձանագրված տվյալները:

<<Կառավարության <<Ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների ու պայմանների ցանկը սահմանելու մասին>> թիվ 955-Ն որոշման ճանապարհային գծանշումներ գլխի համաձայն՝ 1.4՝ դեղին հոծ գիծը, ցույց է տալիս այն տեղերը, **որտեղ կանգառը և կայանումը արգելվում է**: Կիրառվում է ինքնուրույն կամ 3.27՝ <<Կանգառն արգելվում է>>, նշանի հետ:

Վիճարկվող որոշման հիմքում դրված տեսանյութի ուսումնասիրությամբ պարզվել է, որ դիմումատուին պատկանող տրանսպորտային միջոցը 20.08.2021թ. ժամը 11⁴⁴-ին կանգառ է կատարել Երևան քաղաքի Հր.Քոչար-Բաղրամյան-Կիևյան-Հ.Հակոբյան-Կասյան փողոցների խոչմերուկի հատվածում՝ 1.4 դեղին հոծ գծանշման ազդման գոտում, ինչի համար վարչական պատասխանատվություն է նախատեսված Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 124-րդ հոդվածի 1-ին մասով:

Ինչ վերաբերվում է դիմումատուի պնդմանը՝ գծանշման անտեսանելիության վերաբերյալ, ապա այն չի կարող դրվել վարույթի հիմքում և վիճարկվող որոշման անվավերության պատճառ հանդիսանալ, քանի որ Ճանապարհային ոստիկանության Ճանապարհային երթևեկության կազմակերպման հսկողության բաժնի 24.09.2021թ. տեղեկանքի համաձայն, Երևան քաղաքի Հր.Քոչար-Բաղրամյան-Կիևյան-Հ.Հակոբյան-Կասյան փողոցների խոչմերուկի հատվածում առկա 1.4 դեղին հոծ գծանշումը կատարված է ՀՀ կառավարության 26.10.2006թ. թիվ 1699-Ն որոշման պահանջներին համապատասխան, 20.08.2021թ. դրությամբ տեսանելի է եղել երթևեկության մասնակիցներին:

Բացի այդ, գծանշման առկայությունն ու տեսանելիությունը փաստում է նաև տեսանյութը:

Ինչ վերաբերվում է դիմումատուի ակնարկին՝ նույն հիմքով կայացված վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 2112178797 որոշման անվավեր ճանաչելուն, ապա այն ժամանակավրեպ է, չի կարող նախադեպ հանդիսանալ և դրվել վարույթի հիմքում, քանի որ այդ երկու իրավախախտումների միջև ընկած ժամանակահատվածում նշված հատվածի ճանապարհային գծանշումը պարբերաբար փոփոխվել և նորացվել է:

Այսպիսով, դիմումատուի գործողություններում առկա է մեղքը, իսկ մեղքը դա անձի հոգեկան վերաբերմունքն է իր կատարած արարքին և դրան հաջորդող հետևանքին, որը կարող է դրսևորվել ինչպես **դիտավորությամբ**, այնպես էլ **անզգուշությամբ**, ինչի պարագայում Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի իմաստով որևէ նշանակություն չունի, թե կոնկրետ արարքը վարորդը կատարում է այն պատճառով, որ հստակ գիտակցում է, որ դա խախտում է և դիտավորությամբ կատարում, թե այն պատճառով, որ վարորդը գիտակցում է, որ այդ արարքը արգելված է օրենքով, սակայն ինքնավստահորեն հույս է ունեցել, որ դրա հետևանքները վրա չեն հասնի և թե այն պատճառով, որ վարորդը չի գիտակցել իր գործողության հակաիրավական բնույթը, սակայն կարող էր և պարտավոր էր գիտակցել այն (ՎԻՎՕ՝ հոդված 11)՝ զանցակազմի սուբյեկտիվ կողմ:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 9-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական իրավախախտում (զանցանք) է համարվում պետական կամ հասարակական կարգի, սոցիալիստական սեփականության, քաղաքացիների իրավունքների և ազատությունների, կառավարման սահմանված կարգի դեմ ուղղվող հակաիրավական, մեղավոր (**դիտավորյալ կամ անզգույշ**) այնպիսի գործողությունը կամ անգործությունը, որի համար օրենսդրությամբ նախատեսված է վարչական պատասխանատվություն, հետևաբար ակնհայտ է, որ անկախ անձի կողմից մեղքի ձևի դրսևորումից նշված օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի դիտարկից հայտնվող նկարագրված արարք կատարած անձը պետք է ենթարկվի վարչական պատասխանատվության Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի սանկցիայի շրջանակներում, ուստի դիմումատուին վարչական պատասխանատվության ենթարկելու մասին վերը նշված որոշումն իրավաչափ է և օրինական:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 10.09.2021թ. թիվ 2113373246 որոշումը թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման:
2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում:
3. Սույն որոշման օրինակն Արփինե Զարայեյանին:

